

Kakšen je vaš dom?

5. Vrt in cvetje.

Vsak, še tako majhen dom potrebuje tudi vrta. Škoda, da zlasti po mestih ni prostora za vrtove.

Pri mnogih hišah na deželi imajo blizu doma sadni vrt. Blagor jim, kjer ga imajo! Tam naj le skrbé, da bo drevje na njem snažno, ne pa vse polno mašu in lišajev. Vi otroci pa vsaj za to skrbite, da vse mladike, ki poganjajo iz korenin — divjake — hitro porežete. Kdor zna jesti jabolka, hruške in drugo sadje — posebno še dečki — naj se tudi že od mladih nog vadi, kako se streže sadnemu drevju.

Tudi v vrtu za zelenjavo najdejo pridni otroci svoje delo. Zlasti deklicam je zelo primerno in potrebno. Koliko je marsikje nepotrebne in škodljivega plevela! Ven z njim! Vsaka gredica naj priča, da jo opleva in čisti pridna plevica. Kako lepo bi bilo križem dežele, ako bi bili vsi vrtovi čisti in snažni!

Kadar je suša, naj otroci radi zalivajo drevju in zelenjadi.

Kras vsake slovenske hiše je pa cvetični vrt. Na vsakem vrtu naj bo odločenega nekaj prostora za cvetice. Kako lepo je, če so tudi gredice za zelenjavo okroginokrog obdane s cvetlicami. Videti so kakor mična podoba v lepem okvirju. Ko bi vsi ljudje čutili, kako je to prijetno za oči, gotovo bi to povsod tako napravili.

Ni pa lepo, če ponekod vsako cvetje na vrtu sproti potrgajo, da je videti vrt kakor kakšno dvori-

šće v kaznilnici. Naj cvetje dehti in raste tam, kjer je posejano in posajeno. Le, kadar je že cvetja v izobilju, si znabiti ob sobotah lahko napravimo ličen šopek za sobo. A tudi tedaj ne trgajmo, ampak vzemimo nožek ali škarje, pa cvetje lepo narežimo ali nastrizimo.

Nekaj lepega je tudi to, če vidimo naše domove okrašene s cveticami v posodah. Vsak otrok bi moral imeti nekaj takih cvetic pri domači hiši.

Ni pa najlepše, če vidimo ponekod vsa okna zamašena s cveticami. Zlasti tista soba naj bi imela prazna okna, v kateri stanujemo. Hodnik pri zgornji hiši naj pa le bo poln najlepšega cvetja. Ali pa prostor nad hišnimi vrati!

Vsak, tudi najpreprostejši človek zna narediti primerno široko polico, pa jo pritrdi ali pribije na steno. Polica mora imeti dovolj visoko in trdno ograjo — zato, da veter preveč ne gospodari s cvetičnimi posodami. Znano je namreč, da veter z njimi prav slabo gospodari.

Tudi nekaj zelene barve lahko kupiš, da ograjo pobarvaš. Ograja bo radi barve bolj trpežna, pa tudi cvetice bodo mnogo pridobile na svoji lepoti, če bo zelena barva ograja primerno zakrila.

Cvetice v posodah je pa bolje imeti v višavi kakor pri tleh. Zakaj na naši zemlji je doma še marsikak Jurče Nepridiprav, ki misli, da je vse cvetje samo zato na svetu, da ga on skrivaj potrga in pokrade.

Tisti, ki stanujete blizu cerkva, ne pozabite, da je cerkev naš skupni dom za molitev in za službo božjo. Radi darujte od svojih cvetk ob nedeljah za cerkev, da pomagajo na oltarju lepšati hišo Najvišjega. Ko pa mine služba božja, pa vzemite svoje cvetke do sobote spet na svoj dom, da dobe cvetice spet polno mero zdravega, svežega zraka.

Gotovo bi še radi vedeli, kako treba ravnati s cveticami, da dobro rastejo in kmalu cveto.

Žal, da za ta pouk nimamo na razpolago dovolj prostora. Pač pa vam damo dober svet: Kadar boste količkaj pri moči z denarjem, naročite si list »Sadjar in vrtnar«. Ali pa si kupite knjigo »Vrt«. Morda pa še najdete doma med starimi Mohorjevimi knjigami »Domačega vrtnarja«? Te prebirajte ob nedeljah in listajte po drugih dobrih časopisih, pa se boste dosti koristnega naučili. Čez nekaj let boste pa hvaležni »Angelčku«, da vas je s tem dobrim svetom odvadil malopridnega nedeljskega pohajkovanja in še manj potrebnega zapravljanja.

Vsem vam, otroci, pa bodo vrtni in cvetice prinesle obilo plemenite zabave in pa zavest, da je vaš dom med najlepšimi v vasi in mogoče še daleč naokrog.

J. E. Bogomil:

Pozdravljen, maj!

Pozdravljen ti zaželjeni, ti najlepši med meseci, ti najboljši prijatelj kraljice Pomladi!

V tvojih rokah so ključi, da zapiraš z njimi vrata zimskemu mrazu. Tvoj sosed, april, je potuhnjen, je zvit. Zato pa pravimo: april vije, če ne z glavo pa z repom. Pokaže se nam lepega, pa kar čez noč se razjezi in nas pogleda s čemernim in pustim obrazom. Ti pa, o maj, nisi tak. Ti nam pa prinašaš tako zaželjeno, tako dobrodejno toploto v naravi.

Ti pa odpiraš s svojimi ključi tudi naše hiše, vrata in okna. Zjutraj navsezgodaj nas že pozdravi prelepo ubrani ptičji zbor in vabi nas, zaspančke,